

Амерички лист "Њујорк тајмс" направио је психолошку анализу личности Владимира Путина. Према наводима Америчанаца, руска интервенција у Сирији је лако објашњива - у питању је "страх Владимира Путина од немоћне државне власти".

Тајмс пише како се тај страх код Путина први пут родио у ноћи 5. децембра 1989. године. Тада је Путин као припадник КГБ гледао како се источнонемачки грађани урездењу како заузимају седиште Штазија, тајне полиције.

Када младе Немцима се тајне службе не само не поклањају, већ се и осећају изопачено. Тада, руски утицај у истој земљи, која је већ био на апарату са преживљавања.

Без обзира на релативно мирно заузимање седишта Штазија, Путин ке демонстранте сматрао опасним и поремећеним, пише њујоршки лист.

"Осећам да сам лично крив за то заузимање зграде", наводно је Путин рекао свом старом пријатељу Сергеју Ролдугину. Источна Немачка је ускоро нестала, након чега је уследио и крах СССРа-.

"Путин је рекао да Совјетски савез болује од парализе моћи. Та дијагноза била је главни мотиватор консолидације моћи током Путинове политичке каријере. А може и одлично да објасни руску војну интервенцију у Сирији", анализира "Њујорк тајмс".

Људи жељни промена

"Авет масовних протеста и владавине масе прогоне Путина током читаве његове каријере", пише "Тајмс" и упоређује масовне протесте у Источној Немачкој са онима у Сирији 2011. године, када су се "демократски оријентисани грађани" побунили против Асада.

Наравно, амерички лист не спомиње да је "спонзорирана револуција" заправо била изазвана милицијом из буџета САД.

Путин овакве протесте сматра незаконитом ујурпацијом ауторитета власти. Такве демонстрације противе се Путиновој политици да је државна власт "напомена свима и свих", пише "Тајмс".

- Политички и друштвени проблеми расли су током дугог временског периода у овој регији и наравно да су људи били жељни промене. Али шта је био крајњи резултат свега

тога? - упитао је Путин у обраћању Уједињеним нацијама.

И заиста, имајући у виду оно што је дошло након "демократских револуција", пре свега после пада Хусеина и Гадафија, граничи се са ужасом.

Ипак. "Тајмс" у својој анализи није много марио спомињао неке од катастрофалних потеза владе САД која је разорила неколико десетина режима широм света, већ се концентрисао искључиво на Путинов психолошки профил.

"Распад Совјетског савеза и хаос који је уследио после тога, код Путина је развио лоше мишљење о неограниченој демократији, али и о карактеру његових суграђана. Протести који су убрзали распад Совјетског савеза оставили су га равнодушним, али Јељцинов одговор на уставну кризу 1993. године створио је у њему неку врсту дивљења према тадашњем председнику. Наиме, Јељцин је позвао војску да му помогне у решавању кризе, која је гранатирала чак и зграду руског парламента. Овакав чврст став допао се Путину", пише "Њујорк тајмс"

Деценија припитог Јељцина

"Поуке које је Путин извукао из деценије Јељцинове неретко припите владавине је да само чврста државна власт може сачувати Русију од економског и политичког хаоса деведестих. Руски народ је заостао, Не може се прилагодити демократији као што је то било у вашим земљама. Треба им времена", наводно је рекао Путин на састанку страних академика, пише амерички лист.

